

Vodič

do poroke, na kateri bosta povedala
vajino ljubezensko zgodbo

S PREDSTAVITVIJO 5 PAROV,
KI SO TO ŽE STORILI

avtorica Deja Horvat - Idejka

Pozdravljena,
draga nevesta in ^vženin!

Preden karkoli povem o konkretnih primerih porok, kar vaju verjetno najbolj zanima, bi rada, da se spoznamo, predvsem pa vama želim povedati, zakaj sem se sploh lotila priprave tega priročnika in odločila, da še kakšnemu paru skušam pomagati s širjenjem svoje poročne zgodbe.

Zdaj sem žena in mamica, kot študentka likovne pedagogike pa sem se priselila k fantu v popolnoma drugačno okolje, od koder prihajam. Vedno sem bila drugačna, a v novem okolju me je ta oznaka bolela. Trud, da bi se zljila z okolico in ugodila domačinom, me je pripeljal do tega, da si nisem več zaupala in dovolila biti, kdor v resnici sem. Različna sva si bila tudi midva s fantom, a je kljub temu najina ljubezen zmagovala in odločila sva se za poroko. Sanjarila sem o poročnem dnevu in najini skupni prihodnosti:

VSAJ ENKRAT SEM SI ŽELELA
BITI POSEBNA, DRUGAČNA,
TAKA, KOT TUDI RES SEM, IN
BITI KLJUB TEMU SPREJETA!

Tako sem si iz blaga izdelala svoj poročni šopek, ki je požel navdušenje in odobravanje. Ko se nisem več pretvarjala in trpela v vlogi nekoga, kdor nisem, sem sijala in žarela - bila sem ponosna sama nase. Izpolnila se mi je želja po čudovitem poročnem dnevu in tudi po lepši prihodnosti. Prihodnosti, v kateri sem, kdor sem. In v tej prihodnosti bom vedno pomirjena sama s sabo. Vaju zanima zakaj?

Ko sva se s fantom odločila za poroko in o tem obvestila nama drage, so bili seveda vsi presenečeni in hkrati veseli za naju. Navdušenost pa se je končala, ko sva razkrila najine načrte za poročni dan, saj se ti niso skladali z željami in predstavami najinih bodočih svatov. Tako sva se znašla pred hudo dilemo: ugoditi njihovim zahtevam, delati proti sebi in tistemu, kar si želiva midva in čutiva, da je prav za naju, a si pridobiti njihovo naklonjenost ali pa slediti svojemu srcu in tvegati zamero, morda celo izločitev?

Priznam, jokala sem. Bilo mi je zelo težko in hudo. Bila sem razdvojena in čutila sem, da naju ne razumejo, predvsem pa ne spoštujejo najinih odločitev za najino osebno stvar, kar poroka za par tudi je.

Tehtala sva in premišljevala, kaj storiti. Bilo naju je tudi strah, kaj če naju nekateri zaradi tega ne bodo niti pogledali več. Pogovarjala sva se in sklenila sem, da sem pripravljena na določene kompromise – moža sem vprašala, ali si on želi cerkvene poroke. Če bi rekel ja, bi pristala. A je rekel, da si je ne želi, razen, če bi se cerkveno rada poročila jaz. Jaz te želje nisem čutila, zato sva sklenila, da se poročiva le civilno.

otrok čofotala v jezeru in se vozila z otroškimi avtomobilčki, ki so bili takrat redkost in zato atrakcija, že nešteto krat prehodila pot ob jezeru, pojedla kar nekaj kremšnit :), se povzpela na nekaj okoliških vzpetin, v osnovni šoli plavala na otok, opravila otroški potapljaški izpit, praznovala zaključek osnovne šole, v srednji pa žurirala na odmaknjenih kotičkih obale jezera in praznovala novo leto, danes pa se pogosto tja odpravim na sprehod, kopanje ali zgolj zato, da tudi hčerki pokažem, kako lepe kraje imamo tik pred nosom. Skratka, na Bled me veže toliko spominov, da sem želela v mozaik dodati še enega pomembnega.

Sebe si nisem predstavljala v bogati krinolini in sosede, ki mi pred

Vir: <http://www.alp-penzion.com>

Poleg tega nisva želela poroke, na katero bi povabila bližnje in daljne sorodstvo, sosede, prijatelje in znance, midva pa bi bila ves dan v centru pozornosti. Želela sva si majhno, preprosto poroko, in to na Bledu, saj mi je zelo ljub in domač, ker sem živela dobrih 15 min stran, na Hrušici in sem že kot

blokom pripravljajo šrango, spremljajo pa nas muzikanti. Moj bodoči mož si tudi ni želel fantovščine, jaz pa le »u izi« deklinščino v sklopu praznovanja mojega rojstnega dne, z nekaj prijateljicami in brez neprijetnih presenečenj.

In kako se je zgodba končala? Kakšna je bila navsezadnje poroka in kdo je bil z izidom zadovoljen? V začetku maja 2013 so mi prijateljice pripravile odlično, nepozabno, a preprosto deklščino z nekaj heci, ki so bili zame prijetni. Imele smo se lušno, se posladkale in nasmejale. Fantu so kljub vsemu pripravili fantovščino, ki se ni končala po pričakovanjih organizatorjev. Na poroko sva povabila le najožjo družino, za prijatelje pa sva čez mesec dni pripravila poročni piknik, ki nama bo ostal v zelo lepem spominu, saj je bilo vzdušje zelo pozitivno, vreme je zdržalo do poznega večera, ko smo se že vrteli po plesišču na glasbo, predvajano preko računalnika in zvočnikov. Predvajala sva jim tudi fotografije in video s poročnega dne, ki so prikazovali potek poroke: ženin in njegovi svatje so prišli na dom mojih staršev, kjer jih je že pri vhodu pozdravila dekoracija iz rožic iz blaga, nato pa še moji svatje in nazadnje jaz v preprosti kratki beli poročni oblecki s svojim unikatnim ročno izdelanim šopkom iz blaga.

deklščina

Po klepetu ob kavi in prigrizkih smo se odpravili na Bled, na matični urad, kjer sva se poročila in se s pletno odpeljala na otok na poročno fotografiranje, nato pa je sledilo kosilo v intimnem kotičku enega izmed blejskih penzionov. Svatje so zgodaj zvečer odšli, midva pa sva prvo poročno noč prespala tam in se zjutraj kot mož in žena odpravila na zajtrk, nato pa v savno in jacuzzi in tako slavnostno začela novo poglavje najinega življenja.

poročni piknik

In zakaj sem torej danes, tri leta kasneje, pomirjena sama s sabo? Zato, ker je bila poroka taka, kot sva si želela midva – ja, seveda bi danes že kaj spremenila, a pri tem mislim na dekoracijo, morda barvo, obliko vabil, izbor katerega od poročnih ponudnikov, ne pa glavnih in zares pomembnih odstavkov tega življenjskega koraka. Pomirjena sem s sabo, ker sem se poročila civilno in ne cerkveno, ker sem čutila, da je za naju tako prav. Pomirjena sem s sabo, ker nisem nosila dolge bele obleke, ampak simpatično kratko oblekco. Pomirjena sem s sabo, ker sem vztrajala, da ne želim šrange, igrice in žive glasbe na poroki, ki bi poroko naredili pompozno, midva pa sva si želela intimne, majhne poroke. Pomirjena sem s sabo, ker sem si vso dekoracijo izdelala sama in je bila točno taka, kot sem v tistem trenutku želela in čutila, da najbolje odraža mene in to kdo sem, kdo sva midva in nisem pristala na sveže cvetje. Če bi danes pogledala nazaj in videla sebe na poročnih fotografijah, kako v dolgi obleki in s šopkom svežega cvetja stojim pred oltarjem, zunaj pa me čaka glasbeni ansambel s harmoniko v rokah in sto svatov, bi se počutila, kot da sem izdala samo sebe in nisem imela toliko poguma in samospoštovanja, da bi zagovarjala svoje odločitve pred zahtevami in pričakovanj ostalih, ki so svoj poročni dan in z njim povezane odločitve že ali pa jih še bodo sprejeli. Ta dan pa je bilo na meni, na nama, da se odločiva, kako želiva ta življenjski korak speljati.

IN TEH ODLOČITEV NE
OBŽALUJEM – DANES
BI SE POROČILA NA ENAK NAČIN.

Vesela in ponosna sem na naju, da sva takrat, ko sva bila pred res težko izbiro, poslušala in izbrala naju in tisto, kar se je nama zdelo prav. Poroka je res tudi družinski dogodek, pri katerem seveda želimo, da se dobro počutijo tudi povabljeni – naši najbližji in najdražji, a na koncu koncev bosta s spomini in posledicami, ki jih določene odločitve prinesejo, morala živeti ženin in nevesta. Težje je biti ne pomirjen sam s sabo kot s kom drugim. In jaz sem pomirjena s sabo pa tudi vsi svati še govorijo z mano. :)

Vse tole sem napisala zato, ker verjamem, da se v opisu in pred podobno dilemo najde marsikateri par. Vesela sem, da kot stilistka unikatnih porok s svojim znanjem, veščinami in idejami lahko na poročni dan pomagam izraziti ljubezensko zgodbo para. Ta priročnik sem pripravila, da tudi vama s primeri nekaterih porok pokažem, kaj je mogoče doseči. Prikazani so primeri, ko sem paru pomagala povedati ljubezensko zgodbo, čeprav mu ravno tako ni bilo lahko, saj so bili svatje skeptični, ali bo izbrana dekoracija res tako super, kot navdušeno zagotavlja nevesta, ali res ne bi spremenila načrtov in izbrala drugih čevljev in povabila še tete iz tretjega kolena. Glede zadnjega težje pomagam, lahko pa vama priskočim na pomoč pri tem, da na poročni dan vidva povesta svojo ljubezensko zgodbo skozi detajle, ki bodo odražali vaju, sporočali, kdo vidva sta, v kaj verjameta, česa se veselita. Dva para sem si izmislila in opisala ter s slikovnim gradivom s Pinteresta prikazala, kako bi jaz glede na njune hobije, prepričanja, poklic, osebnost pripravila dekorativne elemente poročnega dne, ki bi odražali njiju in njuno ljubezensko zgodbo.

Vabljeni k ogledu nadaljevanja priročnika. Iskreno upam, da vama moja zgodba in zgodbe opisanih resničnih in izmišljenih parov koristijo. Pa prijetno načrtovanje poročnega dne vama želim! ;)

Deja Horvat - iDejka

Prav vsaka nevesta želi na poročni dan, ta posebni dan v življenju, sijati, žareti in s pogledom vsem sporočiti, da je srečna. Na ta dan mora biti vse popolno in posebno. Nevesta se mora najprej urediti zase, šele nato za druge, tudi ženina, saj bo le tako lahko izžarevala samozavest in s ponosom rekla da.

Za svojo poroko – tako kot za vse ostale pomembne dogodke – sem imela izdelano idejo, kaj si želim, in kot vedno je bila ta predstava o posebnem dnevu posebna, drugačna od želja večine bodočih poročenih žensk. Vedela sem, da nisem tipična nevesta, saj tudi nisem čisto običajno dekle. Vsako je nekaj posebnega, unikatnega. Moja drugačnost se je najprej pokazala pri izbiri obleke, saj si sebe enostavno nisem znala predstavljati v razkošni, dolgi beli obleki. To se je le še potrdilo v nekaj poročnih salonih, kjer sem pomerila več čudovitih oblek, ki so tudi lepo poudarile ravno pravšnje dele moje postave, a to preprosto nisem bila jaz. Na koncu sem se odločila za kratko belo oblekico – za katero sem v hipu začutila, da je tista prava – zadovoljna sem bila z delom frizerke in maskerke, ki je uspešno skrila tiste mozolje, ki na tako poseben dan še zlasti radi malo zamajejo samopodobo, in v poročni opravi sem se počutila odlično.

Ustvarjanje je preprosto del mene, zato sem to želela vplesti v najino poročno zgodbo in za čim več drobnih, a zelo pomembnih malenkosti poskrbeti sama, saj bi komu drugemu težko razložila, kaj natanko sploh želim. Nejasna ideja se je hitro razjasnila, ko sem v roke vzela blago – in iz njega začela ustvarjati svoj poročni šopek – pomemben člen poročnega dne, ki izraža osebnost neveste. Če bi ga naredila sama in bi bil iz blaga, torej drugačen od večine, ki jih sestavlja sveže cvetje, bi me odražal več kot odlično.

Vsak dan sem iz blaga ustvarila nekaj novih cvetov. Takrat še nikomur ni bilo jasno, kaj sploh počnem, saj med ustvarjalnim neredom res še ni bilo moč prepoznati izgleda končnega izdelka. Nekateri so celo malo dvomili, jaz pa sem samo poslušala sebe in rezala, šivala, izbirala blago, primerjala barve, iskala prave odtenke. Dan za dnem sem pletla svojo zgodbo o popolnem poročnem šopku, ki je čez nekaj mesecev na točno določen dan – dan najine poroke – dajal moji podobi piko na i. Vsi so ga občudovali in kar nekaj jih je sprva mislilo, da je šopek izdelan iz pravega cvetja. Ob odgovoru, da je iz blaga, so začudeno potipali liste nekaj cvetov. In ker sem ga v rokah držala jaz, jim je kaj hitro postalo jasno, saj je pri meni vedno nekaj vsaj za odtenek bolj nenavadno in posebno ter izdelano ročno.

Taki so bili tudi naprsni šopki ženina in svatov, ki so uspešno prestali veliki dan, saj so še danes – tri leta po poroki – točno taki, kot nekaj tednov pred njo, ko so bili dokončani. Želela sem, da se rdeča nit vleče skozi celotno poročno pravljico, zato sem enake cvetove uporabila tudi za dekoracijo vhodnih vrat svojega doma, prostora za pogostitev svatov in okrasitev blazinice s poročnima prstanoma.

Ko se danes spominjam svoje poroke, sem zadovoljna in pomirjena sama s sabo, da sem to storila na tak način, kot sem čutila, da je za naju najbolje. Če bi lahko, bi za nazaj popravila še tistih nekaj malenkosti, ki sem jih prilagodila željam drugih, katerih mnenje tisti dan ni bilo najpomembnejše, sicer pa sem vesela, da sem sledila svoji ideji, ki je nazadnje navdušila vse prisotne in mi še danes ogreva srce.

KAKO STA NA POROČNI DAN SVOJO LJUBEZENSKO ZGODBO POVEDALA

Klara in Dejan

Na spletu je moje poročne šopke iz blaga opazila nevesta, ki je za svojo poroko želela nenavaden šopek. Iskala je nekoga, ki bi ji tak šopek izdelal in med brskanjem po internetu je naletela na fotografije mojih šopkov, ki so jo navdušili.

Ko sva se srečali, sem ugotovila, da so ji tako kot meni vseč izdelki in rešitve, ki niso čisto vsakdanji in že marsikje videni. Na sestanek sem prinesla nekaj kosov svojih izdelkov za poroko, saj vsi pravijo, da v živo izgledajo drugačni kot na fotografijah. Bodoči nevesti sem dovolila, da jih vzame v roke in si jih pobliže pogleda. Bili so ji vseč in zadržala mi je, da želi, da ji pomagam njeno poroko oplemeniti s svojimi unikatnimi izdelki.

Moja stranka sicer ni bila odštekano oblečena in ni imela odbite frizure, po čemer bi lahko pričakovala, da jo zanima manj običajna ponudba. Bila je preprosto mlado dekle, ki se veseli vsakega dneva življenja, zato je želela z izborom barv to tudi pokazati. Izbrala je komplementarno kombinacijo živo rumene in vijolične barve. V pripravah so bile pomembne tudi ženinove želje, ki pa niso bile zahtevne – navduševal se je nad idejo o divji barvni kombinaciji in s ponosom oblekel rumene nogavice ter vijolično kravato!

Pri snovanju idej za njuno poroko sem izhajala iz dejstva, da gre za mlad par, ki ljubi življenje in želi izraziti na videz neopazno drznost in igrivost. Z nevesto sva začeli brainstormati več kot leto dni pred poroko, da sva prišli do točno takih poročnih dekorativnih elementov, ki so po njenem okusu najlepše krasili njun dan in izražali, kdo sploh sta.

Za okrašenimi stoli se je pogled svatov, ki so sedeli v cerkvenih klopih in nosili rumene in vijoličaste naprsne šopke iz cvetov iz blaga, ustavljal na velikem rumenem srčku, na katerem je bil poleg cvetov iz blaga tudi napis »za vedno«. Oltar in kasneje mizico na civilnem obredu sta krasili veliki ročno izdelani začetnici njihovih imen, ki ju je povezoval srček kot simbol ljubezni, ki povezuje mladoporočenca.

Po izrečenih zaobljubah sta se sprehodila iz cerkve, kjer so ju že čakali njihovi povabljeni in nanju za srečo v zrak vrgli vsebino ročno izdelanih rumenih tulcev z vijoličnim srčkom.

Poročni obred sta najprej opravila v cerkvi, kamor so svate usmerjali leseni smerokazi, ki so se zlivali z okolico vasi, skozi katero je pot vodila do cerkvice, ki je stala na gričku in nudila prečudovit razgled na okolico njenega novega skupnega doma. Puste stebre in klopi v cerkvi sem okrasila z nekaj cvetovi iz blaga, ki so povabljene najprej pozdravili že na vejah v vazah pred cerkvenimi vrati. Nekaj deklic, ki so namesto rumenih in vijoličnih naprsnih šopkov iz blaga v laseh nosile sponke, okrašene z rožicami iz blaga, je od vhoda do oltarja posulo rumene in vijolične lističe v obliki srčkov. Pri oltarju je svojo najdražjo čakal ženin. Tam so bili že pripravljene stoli zanj in za priči, oviti v belo in dekorirani z rožicami v njihovih izbranih barvah. Priči sta imeli na zapestju zavezano zapestnico, okrašeno z vijoličnimi in rumenimi cvetovi.

Nevesta je na poročni dan držala v rokah unikatni poročni šopek, ki sem ga ročno izdelala iz vijoličnih in rumenih rožic iz blaga, kot pomanjšano verzijo njenega šopka pa je rumeno-vijolični naprsni šopek krasil tudi ženinov suknič. Po poroki sta se na naslednjo lokacijo, kjer sta opravila še civilni del poroke, odpeljala z avtomobilom, ki je na zadnji šipi nosil napis »Glihkr poročena«. Ja, tako, kot rečemo Gorenjke. :)

Pomembnost tega življenjskega dogodka so svatje proslavili po civilnem obredu v restavraciji na isti lokaciji, kjer so jih rožice pozdravile že pri vhodu in jih usmerjale k prostorom, rezerviranim za to poroko, saj je istočasno potekala še ena. Dvorana poročnega slavlja je bila okrašena z igrivimi rumenimi in vijoličnimi pompomi, ki so se pozibavali s stropa in tretjemu delu njunega dne dajali lahkotnejši in zmagoslavni pridih. Njuna miza je bila opremljena z ročno izdelanimi papirnatimi zastavicami, ki so z napisom oznanjale, da za tisto mizo sedita glavna akterja poročnega dne, ki sta pravkar postala gospod in gospa. Za njima je bilo ogromno okno, ki je bilo okrašeno s podolgovatim slapom majhnih lučk, na okensko polico

pa se je natanko prilegalo veliko rumeno srce s podstavkom, izdelanim tako, da je stalo ravno med nevesto in ženinom. Ženin in nevesta sta svoje najdražje, ki so ju spremljali na ta dan, za nekaj časa zapustila, da je fotograf lahko posnel poročne fotografije le njiju dveh. Da se gostje medtem ne bi dolgočasili, sem pripravila rekvizite, s katerimi so lahko popestrili svoje fotografije, kasneje pa so se z njimi nastavljali tudi poročnemu fotografu. To so bila različna očala, kravate, brki in oblački s kratkimi, domiselnimi izjavami. Vse sem izdelala ročno, iz papirja in jih pritrdila na paličice primerne velikosti, kot vse ostalo pa so bili tudi ti elementi poroke rumeni in vijolični.

"DEJA, RADA BI SE TI ZAHVALILA, DA SI MOJ DAN NAJLEPŠIH SANJ NAREDILA ŠE LEPŠEGA. CERKEV JE BILA FENOMENALNA, DVORANA PA ŠE BOLJŠA. :) ROŽICE SO BILE NA VSAKEM KORAKU, KO SI HODIL PO DVORANI. :) RES HVALA TI ŠE ENKRAT. BILA SEM NAJSREČNEJŠA NEVESTA!"

KAKO STA NA POROČNI DAN SVOJO LJUBEZENSKO ZGODBO POVEDALA

Maja in Jure

Maja in Jure sta za svoj poročni dan pri meni najprej naročila vabila v oranžni barvi, saj je to nevestina najljubša barva. Med pripravami sta izrazila željo, da bi jima izdelala tudi poročno dekoracijo v oranžni barvi. Dogovorili smo se za datum in skupaj obiskali gostišče, kjer naj bi potekalo poročno slavlje. Ogledali smo si prostor, razporeditev miz, oken, vrat in se skupaj z natarjarjem pogovarjali o možnostih.

Nevesto in ženina sem spraševala o njunem življenju, o čemer sem dosti izvedela tudi iz pogovorov z nevesto, ki sva jih imeli preko Facebooka in maila, ko sva preigravali različne možnosti. Tako sem spoznavala njun svet, njune želje, okus. Na podlagi tega sem pripravila nekaj predlogov za dekorativne elemente in jih prinesla na naše srečanje. Ženin in nevesta sta mi iskreno povedala svoje mnenje, pri čemer je zelo dragocena informacija to, kaj paru ni všeč. Na podlagi ogleda prostora in pogovora o predlagani dekoraciji sem jima čez nekaj dni poslala ponudbo. Po pregledu smo se dogovorili, kaj obdržimo in kaj spremenimo, nato pa sem se lotila dela.

Jure je navdušen gozdar, zato sem predlagala, da bi namesto klasičnih številčk za označitev miz uporabili poimenovanja po drevesih, ki rastejo v naših gozdovih. Mize so se tako imenovale Kostanj, Smreka, Bukev, Lipa in Hrast.

Maja in Jure sta preprosta, mlada, igriva, polna življenja, imata pa tudi 2 otroke. Za svoj poročni dan sta želela nekaj enostavnega, ne preveč resnega, a hkrati elegantnega. Na vsako mizo sem postavila steklene kozarce, ki sem jih oblepila s

poslikanimi papirnatimi trakovi. Z oranžno barvo jih je poslikal njun sin, jaz pa sem nanje ročno napisala začetnici njunih imen, povezanih z znakom &. Da bi nadaljevala idejo o poimenovanju miz po drevesih, sem iskala naravne ali odpadne materiale in uporabila kozarce za vlaganje in nanje privezala pentljice iz rafije, za eleganco pa so poskrbeli oranžni satenasti trakci. V kozarčke sem zataknila vejice določenih dreves, npr. na mizo Kostanj sem v kozarčke položila vejice in liste kostanja, ježice in nekaj pravih kostanjev. Mizo Smreka sem okrasila z vejicami smreke in storži, lipove vejice, liste in plodove pa sem razpostavila na mizo Lipa. Na vse mize sem dodala lesene kolutke in večje lesene podstavke, na katere sem postavila osrednje aranžmaje, izdelani pa so bili iz hlodov, narezanih na nekaj centimetrskih rezine.

Da pa so svatje sploh vedeli, kateri stol je rezerviran za njih, sem pripravila tablo s sedežnim redom. Izdelala sem jo iz stare mize, katere les je bil tako mamljivo obrabljen!

Ploščo, ki je bila pri mizi položena vodoravno, sem postavila navpično. Ker pa seveda ni stala sama od sebe, sem jo zataknila v dva kosa drv, v katere je bilo treba narediti primerno zarezo. Ko je bila tabla izdelana, sem vanjo zabila nekaj žeblicev, nanje napeljala vrvico in nanjo obesila liste s seznamami svatov in imeni miz.

Uporabila sem enako pisavo kot za začetnici imen ženina in neveste na kozarčkih.

Liste sem na vrvico pritrdila z lesenimi kljukicami, za katere sem zataknila še nekaj smrekovih vejic.

Z enako pisavo sem okrasila tudi mizo, za katero sta sedela ženina in nevesta, njuna otroka in poročni prič. Ta miza je imela stole razporejene le po eni strani, da so vsi, ki so sedeli za njo, gledali proti ostalim povablencem. Sprednja stran mize je bila tako precej prazna – krasil jo je le preprost bel prt. Nanj sem pritrdila oranžne papirnate zastavice, na katere sem napisala napis GOSPOD & GOSPA. Tako so tudi vsi, ki so vstopili v prostor, takoj vedeli, kje sedita mladoporočenca.

Prostor, kjer je poročno slavlje potekalo, je imelo na stropu več tramov, ki so se med prepletom spuščali proti tlam. K sreči so bili nevtralne oker barve, ki se je precej dobro zljala z izbranimi barvami te poroke – oranžno barvo in barvami gozda. Izkoristila sem jih za pridih lahkotnosti in igrivosti, kar sem dosegla z ročno izdelanimi pompomi, ki sem jih obesila nanje, da so lebdeli nad plesiščem in se nadaljevali tudi v nekoliko bolj skrit kotiček prostora in ga tako povezali s središčem dogajanja.

Priskrbela sem par starih smučī, ki so po oguljenosti lesa spadale k tabli s sedežnim redom. Postavila sem jih v ozadje za mizo Smreka – mizo ravno poročenega para. Tako so simbolizirale še en detajl, ki je bil poznan njunim najbližjim in prijateljem – to, da sta se spoznala na smučanju.

Na poroki Maje in Jureta pa je bil prisoten še en par smučī in to s prav posebnim razlogom in s posebnim namenom. Razlog se je skrival v tem, da so bile last že pokojnega nevestinega starega

ata. Tako je bil stari ata na nek način na njun poročni dan z njima. In če smučī že nosijo en spomin, naj jih bo še več: paru sem predlagala, da bi se svatje namesto v običajno knjigo svatov podpisali na atove smučke! Ideja jima je bila všeč, zato sem ob tabli s sedežnim redom pripravila kotiček, kamor sem postavila smučī, navodila in nekaj pisal, s katerimi so se svatje lahko podpisali in pomagali ustvariti kolaž spominov na njun tako lep in pomemben življenjski dogodek.

KAKO BI LAHKO NA POROČNI DAN SVOJO LJUBEZENSKO ZGODBO POVEDALA

A in B

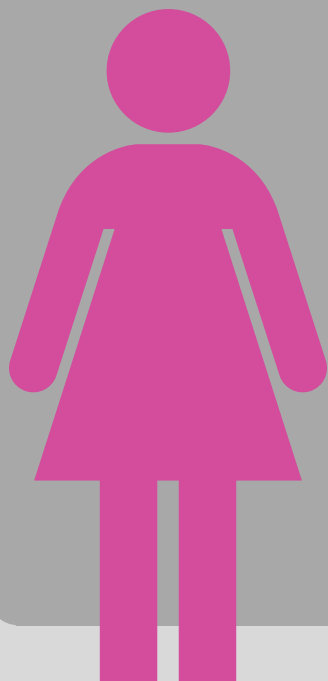
Naj vama najprej *predstavim* prvi izmišljeni par, to sta:

NEVESTA A

ŽENIN B

- zaposlena v pisarni
- rada potuje
- navdušena nad hribolazenjem in naravo
- rada bere in obiskuje knjižnico

- potapljač
- ljubitelj živali
- rad potuje in je z ladjo že obkrožil svet
- partnerko je zaprosil za roko na počitnicah na Premudi

Zdaj pa k mojim predlogom, kako bi lahko na poroki povedala svojo ljubezensko zgodbo

Vabila bi izražala njeno strast do gora in njegovo do potapljanja, zato bi bila na njih vključena tako voda kot hribi.

Njeno strast do branja bi lahko predstavljale knjige, ki bi bile del dekoracije miz na poročnem slavlju.

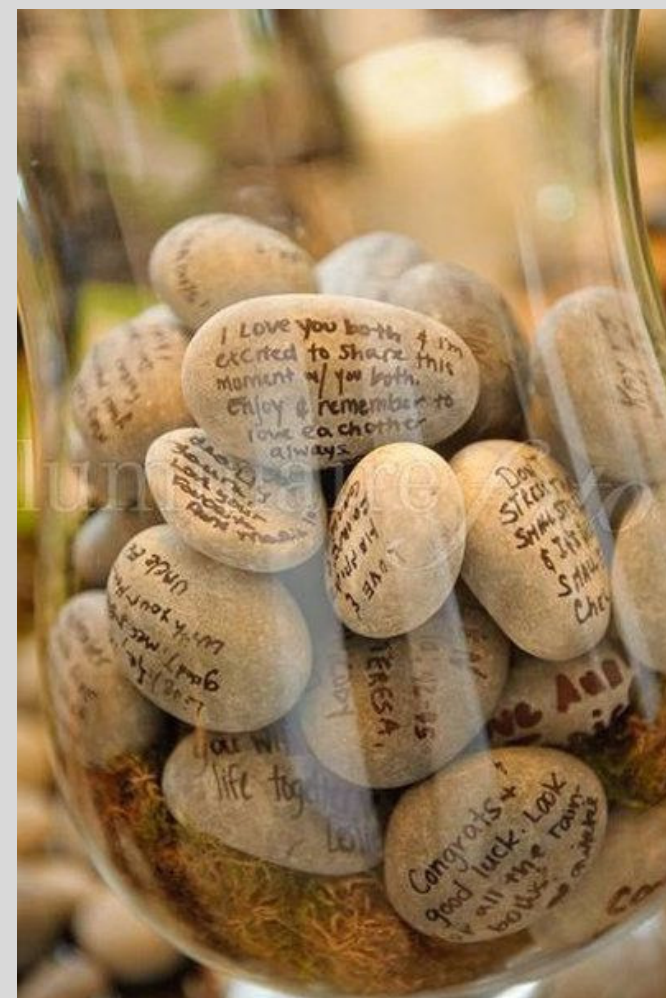
Namesto knjige svatov bi se ti lahko podpisali na globus, ki bi predstavljal njuno ljubezen do odkrivanja novih krajev in dejstvo, da je ženin prepotoval že ves svet.

Na Premudi, kjer sta se zaročila, sta na plaži nabrala čudovite kamne, ki jih lahko uporabita za označevanje sedežnega reda.

Nato jih lahko shranita za spomin, ali pa kamne podarita kot zahvalo svatom, ki lahko vsebuje tudi del njune najljubše pesmi.

Kamne lahko ponudita svatom z navodili, naj jima nanje napišejo lepo misel ali nasvet za kot kamen trden zakon.

Naj vama *predstavim* še drugi izmišljeni par, to sta:

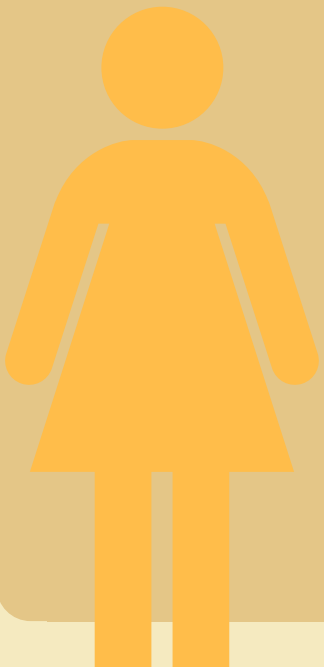
NEVESTA C

ŽENIN D

- učiteljica
- knjižni molj
- obožuje dolge sprehode in naravo
- rada igra namizne igre

- mehanik
- spozna se na tehnične stvari
- živi na podeželju in ima svoj vinograd
- ukvarja se z elektroniko

Zdaj pa k mojim predlogom, kako bi lahko na poroki povedala svojo ljubezensko zgodbo

Njuna hobija - branje in elektroniko - bi lahko združila v nenavaden, poseben naprsni šopek, ki bi zgovorno pripovedoval o njihovih interesih.

Za osnovo svečanih pogrinjkov bi lahko uporabila knjižne liste, ki pa ne bi bili iztrgane iz katerekoli knjige, ampak bi nanje napisala svojo ljubezensko zgodbo: kako sta se spoznala, kam sta šla prvič skupaj na počitnice, čemu sta se najbolj nasmejala ...

Dele njegove vinske trte bi lahko uporabila za edinstveno dekoracijo miz na poročnem slavlju.

Naprski šopki so lahko tudi taki, da govoriijo o njegovem ali njenem poklicu.

Elementi, ki nakazujejo na njegovo delo, so lahko del kartic z imeni svatov, ki označujejo, kje kdo sedi.

Za označitev in okrasitev mize mladoporočencev lahko izhajata iz njene strasti do igranja namiznih iger.

VERJETNO SE TUDI VIDVA ŽELITA
NA POROČNI DAN ZAVEDATI, DA STA
EDINSTVENA, UNIKATNA,
NEPONOVLJIVA,

ŽELITA CENITI SEBE IN IZŽAREVATI
SVOJO POSEBNOST TER ŽIVETI KOT
PRAVA VIDVA,

ŽELITA, DA JE VAJIN POROČNI DAN
TAK, DA ZASIJETA V SVOJI
EDINSTVENOSTI IN

ŽELITA VSEM POKAZATI, KDO
VIDVA SPLOH STA, KAJ IMATA
RADA, KAJ VAJU VESELI IN
OSREČUJE, KAJ VAJU ZDRUŽUJE IN V
ČEM STA POSEBNA?

Povabita me, da vašino
ljubezensko zgodbo skupaj
spremenimo v nepozaben
poročni dan!

REZERVIRAJTA SI SVOJ TERMIN ZA BREZPLAČNI POGOVOR Z MENOJ, KI SEM GA POIMENOVALA
"OD LJUBEZENSKE DO POROČNE ZGODBE".

V NJEM SE BOMO POGOVORILI O VAJINI LJUBEZENSKI ZGODBI IN UGOTOVILI, KAKO VAMA LAHKO POMAGAM, DA JO VPLETELA V POROČNO ZGODBO.

SVOJ TERMIN REZERVIRAJTA NA INFO@IDEJKA.SI ALI FB: IDEJKA. ;)

